

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim nie przychylił się do skargi Wojewody na uchwałę Rady Miejskiej w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Czego dotyczyła skarga i dlaczego Sąd ją oddalił?

Wojewoda twierdził, że wyznaczenie strefy ochronnej związanej z ograniczeniem w zabudowie i zagospodarowaniu terenu w związku z lokalizacją elektrowni wiatrowych nie było prawidłowe, bowiem część obszaru, na której przewidywana była lokalizacja elektrowni wiatrowych graniczyła bezpośrednio z terenem sąsiedniej gminy, co miało stanowić naruszenie władztwa przestrzennego gminy sąsiedniej.

Jednak w ocenie Sądu, wbrew stanowisku prezentowanemu w skardze, postanowienia zaskarżonej uchwały odnoszące się do określenia stref ochronnych, w związku z wyznaczeniem obszarów na których rozmieszczone będą elektrownie wiatrowe, nie naruszały obowiązujących przepisów prawa. WSA zauważył, że z art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że organ uchwałodawczy gminy przy ustalaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy może przewidzieć wyznaczenie na terenie gminy obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (czyli m.in. elektrownie wiatrowe), a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; wtedy też powinien w studium ustalić rozmieszczenie takich obszarów. Natomiast równocześnie Sąd wskazał, że badając zgodność z prawem przyjęte w zaskarżonej uchwale postanowienia należało jednak uwzględnić treść art. 15 ust. 3 pkt 3a ustawy planistycznej, w myśl którego w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko. Wykładnia powyższych unormowań dowodzi zdaniem Sądu, że jeżeli obszary, o których mowa w art. 10 ust. 2a u.p.z.p. zostaną w studium wyznaczone, to wówczas w treści uchwalonego dla tego terenu miejscowego planu zagospodarowania powinny być określone zgodnie z art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. granice terenów pod budowę tego typu urządzeń i ewentualnie ich stref ochronnych.

Wojewódzki Sąd podkreślił, że błędnym było utożsamianie przez Wojewodę wyznaczania obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (art. 10 ust. 2a u.p.z.p.) z określeniem granic terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a (art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p.).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 14 października 2020 r., II SA/Go 395/20

Źródło: [CBOSA](#)